

Страни в главното производство

Жалбоподател: Susana Natividad Martínez Álvarez

Отговорник: Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, параграф 1 от Директива 2003/88 на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽¹⁾ във връзка с член 31, параграф 2 от Хартата основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба (каквато е член 502, параграф 4 от Ley Orgánica del Poder Judicial № 6/1985 от 1 юли 1985 г.), предвиждаща, че в случай на временна неработоспособност по време на вече започнал период на платен годишен отпуск последният може да се счита за прекъснат единствено когато тази неработоспособност е свързана с постъпване в болнично заведение, като по този начин се изключва възможността в останалите случаи на временна неработоспособност платеният годишен отпуск да се ползва впоследствие?

⁽¹⁾ ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 2 май 2011 г. — Georg Köck/Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

(Дело C-206/11)

(2011/C 226/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Georg Köck

Отговорник: Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

Преюдициални въпроси

Член 3, параграф 1 и член 5, параграф 5 от Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) или други разпоредби от тази директива допускат ли национална правна уредба, която забранява да се обявява разпродажба без разрешението на компетентния административен орган и поради това обстоятелство обявяването на разпродажбата следва да се забрани от съответния съд, без да е

задължително последният да проверява в рамките на съдебното производство дали посочената търговска практика е заблуждаваща, агресивна или е нелоялна поради други обстоятелства?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“); ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 9 май 2011 г. — Jyske Bank Gibraltar Limited/Administración del Estado

(Дело C-212/11)

(2011/C 226/21)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jyske Bank Gibraltar Limited

Отговорник: Administración del Estado

Преюдициален въпрос

Може ли на основание член 22, параграф 2 от Директива 2005/60/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм държава членка да предвижда задължение информацията, която следва да предоставят кредитните институции, извършващи дейност на нейна територия без постоянен обект, да бъде пряко предадена на органите ѝ за борба с изпирането на пари, или, обратно, искането за предоставяне на информация трябва да бъде отправено до звеното за финансово разузнаване в държавата членка, на чиято територия се намира задължената кредитна институция?

⁽¹⁾ ОВ L 309, стр.15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 214

Иск, предявен на 10 май 2011 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-216/11)

(2011/C 226/22)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls и O. Beynet)